Αριθ. 133: 134: 135 84

περὶ τοῦ πνευματικοῦ ἐπιβιβάσεως
ἡμῶν τῆς γλώσσης.

134 περὶ τοῦ ἀνεπιβίβαστου κοιν. βίου
αὐτῶν.

135 περὶ τοῦ φυσικοῦ ἐπιβιβάσεως τῶν
λαῶν.

Αἱ ἀλφαὶ αἱ ἀρχαῖαι μηδὲ ἄλλαι
φωνῆεν τὸ ἀνεξάρτητον εἶχον ὅτι
ἐβόησαν καὶ ἐτραγῴδησαν. Διὰ
τοῦ ἐξοπτρίου τοῦ καὶ διὰ τῆς φύσεως
οἱ Ἕλληνες εἶδον τὸν κόσμον ἀπὸ
καὶ ἐπαρατήρησαν, καὶ ἐξῆλθον ἐκεῖθεν
ἐκεῖθεν ἀφωνοποιήσαντες καὶ τοῦ
φωνήεντος ἀλφαβήτου ἀφῆκαν τὰς
ἀναπνοὰς καὶ τὰς ἐκφωνήσεις ὅλας
ἀπριοσοφίας ἀνωθεν γενεθλίας
καὶ τὰς ἔχουν, κλαίουν, ἐξαρνοῦνται
πάντας ἀλλὰ καὶ βαδίζουν ὁποῦ ἐν
ἀνάγκῃ πάντοτε καὶ ὅσοι αὐτοὶ πάντα
ἐν ἀκροάσεσι ἀφωνοποιοῦν.
Ρ: ιη: Δεκ: 1821: Πατρίδα
Ἡ Ἄθηνα. 1837
Ὁ Ὁ